

Dokter Pancreas en de Elfenschat

Rob Maayen

Dokter Pancreas en de Elfenschat

Overzicht rollen
Pancreas (heelmeeester)
Kobus (assistent)
Manus (assistent)
Oude vrouw (met spit)
Boerin (met kiespijn)
Opstandige vrouw
Hoofdman
Schout
Secretaris
Wachters (2)
Beul
Vadimir (elfenprins)
Iris (elfenprinses)
Elfenkrijgers (2 of meer)
Marktkooplui (3)

Overzicht facultatieve rollen
Troubadour/minstreeel
Straatartiesten
Volk/kinderen (plein)
Dansgroep (middeleeuwen)
Dansgroep (elfenbos)

Verschillende rollen kunnen zowel door mannen/jongens of vrouwen/meisjes worden ingevuld. De combinatie van volwassen spelers en jeugdige spelers is heel goed mogelijk. Met de invulling van facultatieve rollen kan het stuk met een grote groep worden opgevoerd. Bij een kleiner gezelschap kan er gebruik worden gemaakt van dubbelrollen: bijvoorbeeld de marktkooplui, patiënten en wachters uit de eerste scène kunnen ook als elfen worden ingezet in de derde scène. Voor een minimale bezetting met dubbelrollen zijn 15 spelers nodig. Decor- en regieaanwijzingen zijn cursief aangegeven.

SCÈNE 1: het marktplein

Decor

Het decor bestaat uit een middeleeuws marktplein. De achtergrond kan neutraal zijn (gordijnen) of gevormd worden door enkele panelen met geschilderde, karakteristieke geveltjes.

Tip: Als deze panelen gemakkelijk om te draaien zijn, kan de achterzijde beschilderd worden met de achtergrond voor een andere scène.

In het midden van het podium is een verhoging nodig i.v.m. het optreden van de heelmeeester. Dit kan bijvoorbeeld in combinatie met een dorpspomp.

Facultatief: de scène kan eventueel geopend worden met een middeleeuwse dans.

De markt dient een levendige, rumoerige, enigszins rommelige indruk te maken. Mensen lopen af en aan, begroeten elkaar en maken een praatje. Kooplui prijzen luidkeels hun koopwaren aan.

Kraampjes zijn voor de markt niet nodig ,want de verkopers bieden hun handel vanuit grote rieten manden aan: groenten, stoffen/kant en brood. Kopers onderhandelen drukgebarend over de prijs en de kwaliteit van de waren.

Verkoper 1: (roepend)

Rapen, penen en pastinaken ! Vanmorgen nog op het land. Nu al in de stad !
Lekker en gezond !

Verkoper 2: (roepend)

Koop hier de mooiste stoffen ! Prachtige lakense stof uit Leiden ! Het fijnste kant uit Brugge ! Dames, dit is uw kans.

Verkoper 3: (roepend)

Gerstebollen, duivekaters en pasteien ! Ze zijn nog warm. Koop ze nu ! Dat wordt weer smullen !

Deze uitroepen enkele keren in wisselende volgorde herhalen.

De sfeer kan, eventueel, nog verhoogd worden door optredens van potsenmakers, jongleurs of muzikanten. Deze acts kunnen naar eigen inzicht en mogelijkheden worden ingevuld.

Na enige tijd verschijnen (eventueel vanuit de zaal) drie opvallende figuren: namelijk heelmeeester Pancreas en zijn helpers Manus en Kobus. De heelmeeester is vreemd, maar indrukwekkend uitgedost o.a. met een lange mantel, een grote flaphoed en een lange staf, behangen met allerlei merkwaardige voorwerpen (flesjes, amuletten, botten e.d)

Zijn twee helpers gaan hem voor. Kobus loopt voorop en baant zich luid roepend door een weg door de menigte. Manus draagt plechtig een kistje met medische instrumenten (boren, hamers, zagen en een primitieve stethoscoop). Manus en Kobus zijn eenvoudig gekleed (kiel, lange broek, muts met veer/pollepel)

Kobus: (luid)

Maak plaats ! Mensen, maak plaats !
(enkele keren herhalen)

Het rumoer van de markt verstomt geleidelijk. Het volk gaat opzij en stelt zich aan de zijkanten op. Het merkwaardige drietal wordt nieuwsgierig bekeken en besproken.

Zich bewust van al deze aandacht klimt de heelmeeester waardig op het podium in het midden van het plein. Zijn helpers stellen zich naast de verhoging op. Manus blijft het instrumentenkistje vasthouden. Kobus neemt de staf van zijn meester over

Heelmeeester: (wenkend, met stemverheffing)

Brave burgers, kom nader ! Kom nader !

Het volk schuift aarzelend wat dichterbij. Het midden van het plein moet vrij blijven.

Heelmeeester: (vriendelijk, uitnodigend)

Ja ja, kom gerust dichterbij. Spits jullie oren. Kijk je ogen uit ! Vandaag gaan jullie dingen beleven, die nog nooit vertoond zijn !

(zelfverzekerd)

En ik ga daarvoor zorgen !

Kobus: (luid)

Applaus ! Applaus !

Kobus geeft zelf het voorbeeld door driftig te klappen. Manus toont een bordje met het woord 'applaus'. Het volk reageert zeer flauwtjes. Slechts een enkeling klapt aarzelend. De meeste mensen schudden ongelovig het hoofd.

Heelmeester: (quasi verontwaardigd)

U gelooft mij niet, waarde burgers...? Laat ik me dan eerst voorstellen.
Mijn naam is Pancreas... Dókter Pancreas, wel te verstaan ! De gróóteste geneesheer aller tijden !

Kobus: (aanmoedigend)

Applaus ! Applaus !

Manus toont opnieuw zijn bordje. Het volk wordt niet veel enthousiaster.

Heelmeester: (opzweepend)

Ja, dat hebben jullie goed gehoord: de gróóteste geneesheer aller tijden !
Duizenden mensen heb ik al genezing gebracht. Bij de adel ben ik een graag geziene gast. Ik mag zelfs koningen en keizers tot mijn tevreden klanten rekenen. Ik bezocht alle grote steden van Europa Rome, Keulen, Parijs... Noem maar op. En nu ben ik in jullie eigen stad/dorp (*hier eventueel de plaatsnaam invullen waar de opvoering wordt gegeven*)
Is dat geen geweldige eer ?

Voor het eerst reageert het volk massaal en spontaan met applaus en bewonderende kreten. De heelmeester stapt van de verhoging af en loopt naar het midden van het plein. Manus toont het bordje 'stilte'. De heelmeester wacht tot de bijval is verstomd.

Heelmeester: (bezwerend)

Op mijn weg hierheen heb ik gezien dat mijn geneeskunst in deze plaats heel hard nodig is... De lucht zit hier vol kwalijke dampen. Dit is een broedplaats van allerlei ziektes...

De menigte kijkt angstig en knikt schuldbewust. De heelmeester begint nu langs de menigte te lopen en kijkt de mensen doordringend aan. Bij elke ziekte die hij opnoemt, deinst het volk geschrokken achteruit.

Heelmeester: (dreigend)

Vliegende koorts !... Waterzucht !... Etterbuilen !... Pestilentie !

Hij laat dit even bij het volk bezinken en gaat dan verder.

Heelmeester: (op geruststellende toon)

Maar gelukkig kan ik jullie van al dat soort kwalen genezen...
Voor élke ziekte en élke beurs heb ik een medicijn !

Het volk reageert opgelucht met 'bravo'-geroep. Manus toont het bordje 'stilte'. De heelmeester beklimt zijn podium weer.

Heelmeester: (uitnodigend)

Welnu, genoeg gepraat...
Wie wil zich als eerste aan mijn behandeling onderwerpen?

Het volk schuift onrustig heen-en-weer, maar er komt niemand naar voren.

Heelmeester: (verbaasd, wat ongeduldig)

Kom, kom, beste mensen... Mijn tijd is kostbaar...

(uitnodigend)

Er zijn hier geen wachtlijsten... Trouwens... de eerste patiënt krijgt korting !

Waar wachten jullie dus nog op ?

Nu ontstaat er geharrewar bij de mensen. Er wordt druk overlegd met veel gebaren. Een oude vrouw wordt de omstanders naar voren geduwd. Ze loopt moeizaam, met gebogen rug en zwaar leunend op een stok naar de verhoging.

Oude vrouw: (smekend)

Heeft u iets tegen spit ?

Heelmeester: (nadrukkelijk)

Heb ik iets tegen spit ?! Natuurlijk heb ik iets tegen spit ! Maar laat me u eerst onderzoeken !

(wenkend)

Manus, de instrumenten !

Manus komt naar voren en opent de kist. De heelmeester begint nu met veel bombarie de patiënt de onderzoeken door te kloppen en te knijpen.

Heelmeester: (bevelend)

Manus, de stethoscoop !

Manus rommelt wat in de kist en haalt een vervaarlijke boor tevoorschijn. Hij toont het instrument uitgebreid aan de mensen. Deze tonen ontzag voor het instrument. De heelmeester schudt berispend zijn hoofd en haalt de echte stethoscoop uit de kist. Hij houdt het instrument op de rug van de vrouw en luistert ingespannen. Vervolgens wenkt hij Manus, die zijn oor op de rug van de heelmeester legt en ook ingespannen meeluistert. Manus wenkt vervolgens Kobus en deze legt zijn oor te luisteren op de rug van zijn vriend. Zo blijft het drietal enige tijd staan. Tenslotte knikt de heelmeester bevestigend.

Heelmeester: (zelfverzekerd)

Ja, het is inderdaad spit. Daar zal ik u eens gauw vanaf helpen. Maar..., ik moet u waarschuwen; het medicijn is nogal krachtig ! Doet u daarom uw ogen dicht. Daarna moet u langzaam tot tien tellen. Kunt u dat ?

Oude vrouw: (kribbig)

Natuurlijk kan ik dat ! Er is niks mis met mijn verstand...

De oude vrouw begint langzaam tot tien te tellen. Het volk telt hardop mee. De heelmeester gaat op enige afstand achter haar staan. Hij spuugt vervolgens in zijn handen en concentreert zich. Het volk kijkt ademloos toe. Bij de tiende tel stormt de heelmeester onder luid gebrul naar voren en geeft een flinke schop tegen haar achterwerk.

Zij schiet overeind, laat haar stok vallen en rent gillend enkele rondjes over het plein. Met de armen over elkaar kijkt de heelmeester tevreden toe. Na enkele rondjes komt de vrouw tot ontdekking dat ze zich weer normaal kan bewegen. Ze betast verbaasd haar rug.

Oude vrouw: (blij)

Mensen, het is over ! Ik kan me weer gewoon bewegen ! Moet je kijken !

Onder luid applaus doet zij met veel bravoure enkele buig- en strekoefeningen. Daarna rent zij naar de heelmeester, knielt neer en grijpt dankbaar diens hand.

Oude vrouw: (ontroerd)

U heeft mij genezen...Eindelijk na al die jaren... Duizendmaal dank !

Heelmeester: (joviaal)

Al goed, al goed, beste vrouw.

Hij helpt haar overeind en gaat dan haastig verder.

Heelmeester: (zakelijke toon)

Maar van dank alléén kan ik niet leven. Laten we het eens hebben over de kosten...Deze behandeling komt op tien duiten !

Oude vrouw: (geschokt)

Tien duiten?!...Dát is niet mis ! Het geld groeit me niet op mijn rug !

Heelmeester: (gevat)

Nee, maar uw spit wél ! Beschouw het als een vriendendienst.

Ik maak gewoon uw beurs wat lichter, zodat uw rug niet te zwaar wordt belast.

De oude vrouw kijkt eerst nog bedenkelijk, dan klaart haar gezicht op.

Oude vrouw: (enthousiast)

Zó had ik het nog niet bekeken ! In dát geval betaal ik met plezier.

Zij telt hardop tien duiten af in de hand van de heelmeester. Deze kijkt nauwlettend toe en steekt het geld haastig weg. Na enkele buigingen keert de vrouw terug naar het volk, dat haar met ontzag ontvangt. De heelmeester kijkt met de armen over elkaar tevreden toe. Dan richt hij zich weer tot het volk.

Heelmeester: (voldaan)

Zie daar, alweer een tevreden patiënt !

(uitnodigend)

Wie is de volgende ?

Er is weer wat deining in het publiek. Er komt een boerin naar voren. Met een pijnlijk gezicht houdt zij angstvallig een bonte zakdoek tegen haar gezwollen kaak. Zij spreekt moeizaam.

Boerin: (smekend)

Kunt u mij van mijn kiespijn verlossen ?

Heelmeester: (bemoedigend)

U bent aan het juiste adres.

(zelfverzekerd)

Ik mag wel zeggen dat tanden en kiezen mijn specialiteit zijn !

(bevelend)

Manus, haal even een zetel voor deze arme ziel !

Manus pakt vlug een kistje of krukje aan de zijkant van het toneel en zet dit op de verhoging. De patiënt wordt met enige dwang op de kruk/kist gezet. Terwijl de boerin jammert en tegenstribbelt, verwijdert de heelmeeester de zakdoek.

Heelmeeester: (op strenge toon)

En nu stil ! We gaan beginnen ! Mond open !

De heelmeeester kijkt uitvoerig in de mond, voortdurend hoofdschuddend en mompelend.

Heelmeeester: (bevelend)

Manus, mijn hamertje...

Manus overhandigt hem een kleine houten hamer. De heelmeeester tikt er een kies mee aan.

Heelmeeester: (bedachtzaam)

Is het deze ?

De boerin schudt ontkennend het hoofd en slaakt enkele onduidelijke klanken. De heelmeeester tikt een andere kies aan.

Heelmeeester: (geduldig)

Deze soms ?

Dezelfde reacties als voorheen. De heelmeeester kijkt bedenkelijk en vervolgens tikt hij venijnig op een andere kies.

Heelmeeester: (zelfverzekerd)

Dan móet het deze zijn !

De boerin schiet brullend van de pijn overeind. Zij wordt met moeite door Manus in bedwang gehouden. Het volk reageert met kreten van medelijden. De heelmeeester kijkt voldaan toe. Het gejammer wordt dan minder en de boerin gaat met tegenzin weer zitten.

Heelmeeester: (tevreden)

Juist, die was het dus...

Boerin: (angstig)

Zit er 'n gaatje in ?

Heelmeeester: (overdreven verontwaardigd)

Een gáátje...?! Zeg maar gerust: een bodemloos gat ! Als ik praat kan ik zelfs de echo horen !

Manus/Kobus: (op echotoon)

De echo horen....horen....horen....

Boerin: (zenuwachtig)

Is er nog iets aan te doen ?

Heelmeeester: (spijtig)

Er is maar één oplossing: trekken !

Het volk slaakt een kreet van afschuw. De boerin springt overeind en begint te gillen.

Boerin: (panisch)

Nee ! Nee ! Dat wil ik niet !

Op een teken van de heelmeeester grijpen Manus en Kobus de boerin stevig beet en duwen haar terug op de kruk/kist. De heelmeeester begint met dreigende stem op haar in te praten.

Heelmeeester: (beeldend)

O, u wilt niet ? Dan zal 't gat alsmaar groter worden... De wanden van uw kaak storten in. Het gat vreet zich als een worm steeds dieper in uw kaakbeen...Op een dag wilt u een lekker glas bier drinken. U laat het heerlijke vocht in uw mond lopen...Wat gebeurt er ? Door een gat in uw kaak stroomt het weer even hard naar buiten !

Het volk reageert met kreten van afschuw. Ook uitroepen als "jammer ! / doodzonde ! "

Heelmeeester: (onverstoorbaar)

U zult nog sterven van de dorst ! Is dát wat u wilt ?

De boerin schudt angstig het hoofd. Het volk leeft mee en maakt smakkende geluiden van dorst.

Heelmeeester: (weer vriendelijk)

Goed, dan gaan we nu echt beginnen !

Kobus, houd jij mevrouw stevig vast voor de zekerheid !

Kobus gaat achter de patiënt staan en houdt haar gedurende de behandeling stevig bij de schouders vast. De heelmeeester wenkt Manus.

Heelmeeester: (bevelend)

Manus, geef de tang eens aan.

Manus haalt uit het kistje een vervaarlijke tang te voorschijn en laat die duidelijk aan het publiek zien. Het volk deinst vol afschuw terug.

Boerin: (benepen stem)

Eerwaarde dokter, krijg ik niets tegen de pijn ?

Heelmeeester: (verstrooid)

O ja, de verdoving...

(bevelend)

Manus, de verdovingshamer !

Manus legt de tang terug en overhandigt een flinke hamer (van schuimrubber o.i.d). De heelmeeester speelt veelbetekenend met de hamer. De boerin volgt met grote angstogen zijn bewegingen. Het volk slaakt kreten en huivert van angst.

Boerin: (benauwd)

Is dát de enige manier ?

Heelmeester: (ondeugend)

Nee ! U weet, de ziektekosten stijgen tegenwoordig alsmaar... Ik kan u dus ook van te voren de rekening van deze behandeling laten zien.

Dan valt u vast en zeker flauw en voelt u het eerste uur echt niets meer.

De boerin kijkt zuinig en schudt gelaten het hoofd.

Boerin: (zuchtend)

Dan maar de hamer...

Heelmeester: (gezagsvolle toon)

Waarde burgers, mag ik u verzoeken om doodse stilte tijdens deze zware ingreep? U zult zien hoe ik deze vrouw in één klap van haar helse pijnen zal verlossen !

Hierna draait hij zich snel om naar de boerin en geeft haar een welgemikt slag op het hoofd met de hamer. Zij zakt meteen versuft onderuit. Kobus ondersteunt haar.

De heelmeester neemt de tang en begint, voortdurend in zichzelf pratend, in de geopende mond te wroeten. Na enige tijd zet hij zich schrap en geeft een flinke ruk aan de tang. Hij toont triomfantelijk een enorme 'kies' aan het volk. Overdrijf gerust het formaat. Het is raadzaam deze kies van tevoren in de hand te houden en dan op de grond te laten vallen.

Ondertussen brengen Kobus en Manus de boerin weer bij haar positieven, met een natte spons en een wapperende doek of door enkele tikjes op de wangen.

Zij komt overeind en loopt nog wat wankelend naar de heelmeester met een pijnlijk gezicht en een zakdoek tegen haar wang. Zij wordt op joviale wijze door de heelmeester begroet.

Heelmeester: (trots)

Zie hier de patiënt ! Eerst een ziekelijk wrak en nu reeds een herboren mens !

Het volk juicht. De heelmeester laat de boerin de getrokken kies zien.

Heelmeester: (triumfantelijk)

Kijkt u eens naar de boosdoener !

De boerin kijkt vol ontzag naar de kies en raakt hem voorzichtig aan.

Heelmeester: (belerend)

Ja, daar bent u goed vanaf gekomen. Het was een verstandskies.

Maar troost u: ik heb enkel de kies getrokken. Uw verstand heb ik laten zitten !

Hij heeft de grootste pret om zijn eigen grap. Manus en Kobus lachen overdreven mee. Manus toont het volk een bordje 'lachen'. Het duurt even voordat het volk het doorheeft en begint mee te lachen. De boerin lacht als een boerin die (nog) kiespijn heeft. De heelmeester maant tot stilte. Hij overhandigt de boerin plechtig de kies. Deze neemt hem eerbiedig in ontvangst.

Heelmeester: (zakelijk)

U mag de kies houden als aandenken aan deze zéér geslaagde operatie. En ik zou graag twintig duiten van u willen ontvangen als aandenken aan deze zéér geslaagde operatie !

De heelmeester houdt afwachtend zijn hand op.

*De boerin betaalt zonder aarzelen en keert met de kies terug naar het volk.
Zij wordt omringd door bewonderaars die de kies willen aanraken. De heelmeeester probeert de aandacht weer op zich te vestigen.*

Heelmeeester: (luid, dwingend)

Beste burgers, wie wil zich nog meer onderwerpen aan mijn geneeskunst ?

Er ontstaat deining onder het volk. Een kordate vrouw probeert zich los te maken uit de menigte. Ze wordt echter herhaaldelijk door anderen terug getrokken of tegen gehouden. Dit gaat gepaard met heftige gebaren en woordenwisselingen. Tenslotte weet de vrouw zich los te rukken. Terwijl de rest met angst toekijkt, stapt ze op de heelmeeester toe.

Heelmeeester: (verheugd)

Aha ! Een nieuwe patiënt !

(joviaal)

Beste vrouw, wát scheelt er bij u aan ?

Vrouw : (kordaat)

Niets !

Heelmeeester: (verbaasd/teleurgesteld)

Niets ?!...Wat jammer nou...Maar waar komt u dan voor ?

De vrouw plant de handen in de zij en kijkt uitdagend naar de mensen. Die schudden vertwijfeld het hoofd en wenken haar terug te komen. De vrouw maakt een minachtend gebaar in hun richting.

Vrouw: (krachtig)

Ik kom voor de schout !!

Het volk begint te jammeren.

Heelmeeester: (zeer geïnteresseerd)

De schout ?...Dát is een belangrijke klant ! Wat mankeert hij, als ik vragen mag ?

De vrouw maakt een gebaar tegen het voorhoofd.

Vrouw: (minachtend)

Hij is niet goed bij zijn hoofd !

De angstige stemming van het volk slaat om in nerveus gelach. De heelmeeester bestudeert even deze reacties en begrijpt snel hoe de vork aan de steel zit. Hij speelt handig op de situatie in.

Heelmeeester: (luchtig)

Hij is niet goed bij zijn hoofd, zegt u...? Maar mevrouwtje, dat is in de politiek toch héél normaal. Iemand met een gezond verstand begint daar niet aan !

Het volk barst nu in spontaan gelach uit. De spanning wordt minder. Zelfs de vrouw lacht even mee. Dan verzoekt de heelmeeester om stilte en geeft haar opnieuw het woord.

Vrouw: (verdrietig)

We lachen er nu wel om, maar het is eigenlijk om te janken...

(vol vuur)

Al járen worden we onderdrukt door de schout. Hij regeert wreed en onrechtvaardig. Hij zuigt ons uit ! De belastingen gaan steeds weer omhoog. Al ons geld verdwijnt in de zakken van de schout en zijn hoofdman. Niets en niemand is veilig voor hun gewapende bendes. Wie er iets van durft te zeggen, wordt in elkaar geslagen of verdwijnt in de kerkers.

(moedeloos)

We zijn ten einde raad...

De vrouw laat verslagen het hoofd hangen. Het volk snikt. Manus en Kobus snuiten overdreven hun neus in grote zakdoeken. Zij houden die vervolgens uitnodigend op naar de heelmeester, maar die bedankt beleefd. Hij staart somber naar het volk.

Heelmeester: (ontroerd)

Ik heb met jullie te doen...

(op belerende toon)

Politiek lijkt op het water van jullie stadsgrachten in de zomer: het peil zakt en er komt steeds meer vuiligheid boven drijven.

Vanuit het volk klinken waarderende reacties als “bravo, goed gesproken, die is raak”.

Vrouw: (kritisch)

Wijze woorden heelmeester, maar we hebben meer aan daden ! Kunt u iets voor ons doen ?

Heelmeester: (onaangenaam verrast)

Hoezo ik ?... Ik heb een edel vak gekozen ! Met vunzige politiek houd ik me niet bezig !

(theatraal)

Ik wil mijn medemens beter maken. De politici willen alleen er zélf beter van worden !

Het volk knikt instemmend door zijn tranen heen. De vrouw heft wanhopig haar armen.

Vrouw: (met aandrang)

Maar u heeft veel gereisd ! U kent zelfs koningen en keizers. Kunt u ons niet een goede raad geven ? U weet vast wel een middel om ons van die schout en zijn bendes te verlossen !

Heelmeester: (peinzend)

Dáár zit wat in...Misschien weet ik wel een middel...Laat me even overleggen met mijn helpers !

Hij wenkt Kobus en Manus dichterbij. Met z'n drieën beginnen ze, druk gebarend, fluisterend een gesprek. De vrouw gaat terug naar het volk. Dat dromt om haar heen en er ontstaat een heftige discussie. Zodoende ziet niemand hoe drie gewapende mannen het plein opkomen. Twee zijn gewone soldaten, gewapend met een hellebaard. De derde, de hoofdman, is voornaam gekleed (maliënkolder, baret, gouden ketting) en draagt een zwaard. Hij straalt zelfverzekerdheid en kracht uit. De mannen nemen beide pratende partijen aandachtig op.

Dan trekt de hoofdman langzaam zijn zwaard. Op zijn teken stellen de twee helpers zich voor het volk op. Hun gezicht is naar het volk gericht.

Ze houden de hellebaarden horizontaal om over een zo breed mogelijk front de mensen in bedwang te kunnen houden. Nadat ze zijn opgemerkt, dreigt er onder de mensen paniek uit te breken. Wanneer vluchten onmogelijk blijkt, wachten ze in angstige spanning af. De hoofdman begint ze flink uit te foeteren.

Hoofdman: (schreeuwend)

Wat is hier aan de hand?! Jullie overtreden de wet!

Het is verboden in groepen op straten en pleinen bij elkaar te komen. Dat zijn samenscholingen! Daarop staan strenge straffen! Met jullie reken nog wel af!

Hij draait zich abrupt om en loopt op de heelmeeester toe. Deze heeft met een somber gezicht naar de donderpreek geluisterd.

Hoofdman: (afkeurend)

En wat moet dit voorstellen?

Heelmeeester: (beheerst)

Juist, laat ik me even voorstellen, beste man. Mijn naam is dokter Pancreas.
Ik ben...

De hoofdman valt hem in de rede.

Hoofdman: (minachtend)

...een kwakzalver dus! Dat ontbrak er nog aan! Heb je een vergunning?

Heelmeeester: (hautain)

Een vergunning?...Die heb ik niet nodig.

(uitdagend)

Ik ben de heelmeeester van koningen en keizers. Zij zijn mijn vergunning!

Hoofdman: (nijdig)

Zwijg! Koningen en keizers zullen je hier niet helpen! In deze stad hebben de schout en ik het voor het zeggen! Als je geen vergunning hebt, ga je mee naar het raadhuis. De schout zal je wel leren, praatjesmaker!

Hij wenkt driftig de wachters.

Hoofdman: (bevelend)

Mannen, deze drie staan onder arrest. Voer ze af naar het raadhuis!

Terwijl de wachters aanstalten maken om de arrestanten af te voeren, klinkt uit de menigte 'boe'-geroep en afkeurend gefluit. Daarop snelt de hoofdman naar het volk en zwaait dreigend met zijn zwaard. De mensen wijken geschrokken terug. De hoofdman valt tegen hen uit.

Hoofdman: (woedend)

Koppen dicht! Anders verdwijnen jullie allemaal in de kerkers! Er is plaats genoeg voor oproerkraaiers! Verlaat dit plein!... Anders laat ik deze troep met het blanke zwaard uiteen slaan!

Na dit dreigement druipen de mensen af. Alleen de boerin , de opstandige vrouw en de oude vrouw blijven treuzelen.

Terwijl de mensen vertrekken, geeft de hoofdman een teken aan de wachters. Deze duwen de protesterende heelmeeester, Manus en Kobus ruw voor zich uit. De hoofdman, voortdurend op zijn hoede, sluit de rij. Zo verdwijnen ze uit het zicht.

De drie vrouwen lopen naar het midden van het plein. Ze kijken nog even of de kust veilig is en beginnen dan een somber gestemd gesprek.

Vrouw: (somber)

Daar gaat onze laatste hoop...

Oude vrouw: (hoofdschuddend)

Wij konden wel eens de laatste patiënten zijn die de heelmeeester geholpen heeft...

De boerin voelt aan haar pijnlijke kaak en knikt instemmend.

Boerin: (somber)

Ik word liever door hém aan de tand gevoeld, dan door de schout !

Oude vrouw: (peinzend)

Zeg dat wel...Het is een harde heelmeeester, maar hij heeft ons goed geholpen.

Vrouw: (medelijdend)

Ik hoop alleen dat hij zichzelf ook goed weet te helpen...

De boerin en de vrouw schudden meewarig het hoofd en slenteren dan samen het toneel af. De oude vrouw blijft nog wat dralen.

Oude vrouw: (richting zaal)

Ik ben benieuwd hoe het afloopt...

Daarna verlaat ook zij het toneel.

Vervolg

De heelmeeester en zijn assistenten worden naar de schout gebracht. Deze corrupte bestuurder veroordeelt ze met een reeks valse beschuldigingen tot de doodstraf. Dokter Pancreas weet zijn interesse en hebzucht op te wekken door hem te vertellen over de Elfenschat. De heelmeeester en Manus krijgen een jaar de tijd om de schat te vinden. Kobus moet achterblijven als gijzelaar en zal sterven als zijn vrienden niet op tijd terug zijn.

In het Elfenwoud redt het tweetal het leven van de elfenprinses Iris. Als dank mogen ze van de elfenprins Vadamir de elfenschat proberen te bemachtigen. Daarvoor moeten ze 3 opdrachten vervullen. Op het allerlaatste moment ontdekken ze dat de Elfenschat een kistje is met magische krachten. Daarmee proberen ze het leven van Kobus te redden. Ze zullen ze ook de schout en zijn hoofdman uit moeten schakelen....